

„KRISTUS MÁ RADOST, VSTAL Z MRTVÝCH!“

(Sv. Serafín Sarovský)

Milovaní Bohem, bratři, sestry a milé děti. **Kristus vstal mrtvých!** To je naše naděje, nový způsob a jediná cesta ke šťastnému životu. Každá mše svatá je setkání se zmrtvýchvstalým Kristem.

V listě sv. Pavla Římanům (6,8n) čteme: *„Jestliže jsme s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu... když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry.“* Kristus – Pán vstal jednou provždy.

Základním postojem křesťana v době velikonoční je:

- **RADOST** – vyjádřená zpěvem ALELUJA, vyvěrá z víry
- **SVĚTLO** – přítomnost Pána vzkříšeného, symbolizuje zapálený paškál svítící 50 dní v době velikonoční
- **SVOBODA** – zřeknutí se zla a vyznání víry
- **SPOLEČENSTVÍ** – křesťan patří do společenství bratří a sester
- **NOVÉ SRDCE A SMÝŠLENÍ** – zmrtvýchvstání obnovuje a proměňuje
- **EUCHARISTIE** – Vzkříšený Pán tichý, ale přesto mluví do lidského srdce

Milý křesťane, jak jsi na tom s opravdovou vírou v Boha? Vždyť od ní se odehrává život člověka. Podívej se na život Pána Ježíše z Nazareta, On z lásky k Tobě přijal lidské tělo, podobal se člověku ve všem, kromě hříchu.

Přijal lidskou bolest a hříchy světa, ale byl vzkříšen. Přemohl bolest, krizi, smrt. S Ním můžeš přemoci i to, co je pro Tebe těžké. Ježíš

žije, tzn. že zná klíč k vyřešení lidských problémů, utrpení a smutků. Stačí, když se mu člověk otevře a řekne mu důvod svého smutku. *Vlož svou starost na Pána a On se už postará.* (Sz prorok).

Přeji každému z Vás hlubokou radost z velikonočních svátků. A také pevnou víru i radost z velikonoční svaté zpovědi.

P. Antonín Fiala, kaplan

JEŽÍŠOVA „CESTA K MRTVÝM“

Tři dny, jedna jediná, souvislá, liturgie velikonočního třídení: Zelený čtvrtek – Velký pátek – Bílá sobota. Tímto způsobem si každým rokem, během Svatého týdne, připomínáme zásadní okamžiky v životě Ježíše Krista. Tři dny, které – jistým způsobem – v sobě zahrnují, viděno z čistě lidského pohledu, celý život: okamžiky setkání s přáteli u stolu, loučení, chvíle bolesti a utrpení, opuštěnost, ale i chvíle radosti a zářícího světla na obzoru, znovushledání se. V životě ale prožíváme ještě i jiné situace – momenty bezradnosti a ztišení, v nichž převládá nad jasností ohledně budoucnosti a nad naplánovaným životem spíše důvěra. Důvěra, skrze niž vkládáme sebe samé do rukou a do jednání druhých. Takto lze popsat ony chvíle života Ježíše Krista, které si každoročně připomínáme o Bílé sobotě: tradice ji označuje jako „bílá“, neboť viditelně – tedy z hlediska našeho vnějšího křesťanského prožívání při liturgii – se onen den nic neděje. A přesto recitujeme: „Sestoupil do pekel...“, tak zní jeden článek vyznání naší víry. Co si pod těmito slovy Vyznání víry představit a jak potom snad účinněji a hlouběji prožívat ony hodiny Bílé soboty, které nás vedou k nedělnímu ránu Velikonoc, ke Vzkříšení?

Pro objasnění tohoto dne je, podle mého názoru, nutné obrátit pozornost do křesťanského prostředí tzv. „východního obřadu“ (pro naše bližší přiblížení bychom mohli říci do tradice tzv. „řeckokatolíků“) V jejich kostelích bychom ve velikonočním období našli ikonu, obraz, zvaný „Anastasis“, tedy „Zmrtvýchvstání“. Jde o postavu Krista, který z jakýchsi nejasných podzemních prostor vyvádí lidstvo, reprezentované postavou Adama a Evy (případně také starozákonních

biblických patriarchů), zbavených okovů. Tyto postavy jsou vyváděny Kristem vzhůru, k životu, ke vzkříšení. Křesťanské výtvarné umění se vždy snažilo a snaží umělecky vyjádřit obsah naší křesťanské víry. A nejinak je tomu i v tomto případě. Kdybychom se vrátili do doby izraelského národa před příchodem Krista, setkali bychom se v židovském náboženství s následující představou o pokračování života člověka po smrti: všichni mrtví, bez ohledu na jejich předchozí život, se ocitají po smrti v místě zvaném „šeol“, tedy jakési podzemní temné prostory. Slovem, které snad lépe vyjádří podstatu onoho šeolu je zapomnění (zapomnění od lidí ale rovněž i od Boha) a prázdno. Nicméně, Izraelité rozlišovali v rámci šeolu dvě prostředí: *Abrahámovo náručí*, podle podobenství o Lazarovi určené těm kdo se za života nechali vést Bohem (Lk 16,19-31) a také *gehenna* jako místo pro ty, kdo žili zlým životem. V takovém stavu, po ukončení svého pozemského života, se nacházely celé generace lidí, čekajíc na příchod Mesiáše.

Křesťanství, pro které je Ježíš Kristus jediným Spasitelem všech lidí, žijících v čase před ním i po něm, se snaží vysvětlit, jak je možné vnímat Kristovo působení také směrem ke generacím lidí, které žily před ním, tedy až směrem k izraelským patriarchům a k prvním lidem, a které čekají na příchod Spasitele všech. Chvilí tohoto setkání jsou právě hodiny Bílé soboty. Církevní otcové přirovnávali ticho, klid, který panuje „na zemi“ k chvílím před stvořením vesmíru, kdy Bůh připravuje celé stvoření, ačkoliv navenek ještě není nic zjevné. Stejně tak i Bílá sobota je chvílí, kdy není nic zjevné navenek, ale přesto Kristus jedná! V Prvním listu apoštola Petra najdeme následující slova: „*Proto bylo evangelium zvěstováno i mrtvým, aby byli u Boha živi v Duchu, ačkoliv byli za svého života u lidí odsouzeni.*“ (1 Pt 4,6) A právě tato slova popisují dění Bílé soboty: Kristus předtím, než vystupuje ke svému Otci do nebe, ještě jednou radikálně „sestoupil“, pokořil sebe; sestoupil do podsvětí, mezi mrtvé, aby jim „zvěstoval evangelium“, evangelium, které pro ně fakticky znamenalo osvobození z pout věčné smrti. Kristus poté, co vyplnil své poslání Vykupitele mezi živými, sestupuje mezi mrtvé, aby vzal na sebe hříchy také již mrtvých lidí a tak je definitivně osvobodil. Tato Kristova cesta k mrtvým není ničím jiným, než projevem jeho maximální solidarity s celým lidstvem, s lidmi živými i již zemřelými. Podsvětí, místo, které představuje nejextrémnější protipól Boha, se tak stává místem, kde Kristus definitivně dovršuje své vykupitelské dílo; stává se místem, kde je Kristovo pokoření proměněno v jeho panování –

ujímá se vlády nad celým lidstvem, otevírá pro všechny možnost cesty k Bohu Otci. Jeho sestupu do podsvětí následuje jeho slavný výstup do nebe, k Otci. Při prožívání jednotlivých dnů velikonočních událostí jsme vybízeni uvědomit si, jak se události, které Ježíš prožívá, dotýkají našeho života, pochopit, že On vše vykonává „pro nás a pro naši spásu...“. Ten, který o sobě řekl: já jsem Cesta – Pravda – Život nás zve, abychom jej následovali: „*Probud' se spáči, přece jsem tě neučinil proto, abys prodléval spoutaný v podsvětí. Vstaň z mrtvých, neboť já jsem život těch, kdo zemřeli.*“ (KKC 635)

P. Josef Mikulášek

SVATÝ TÝDEN

Květnou nedělí vstoupíme do nejdůležitějšího týdne církevního roku. Při bohoslužbách zazní Matoušovy pašije (v Polance zpívané). Při mši svaté v **8:30 (v Polance v 9:30, v Pozděchově v 11:00)** posvětime před kostelem ratolesti na památku slavného vjezdu Ježíše Krista do Jeruzaléma a v průvodu spolu s dětmi a ostatními věřícími vstoupíme do kostela. Pokladničky s **Postní almužnou** můžete, před bohoslužbami, položit před oltář jako obětní dar, který církev prostřednictvím Charity použije na pomoc lidem v nouzi.

Příležitost ke svátosti smíření:

Valašská Polanka	Pozděchov	Vsetín
sobota 14 - 16h	neděle 10 - 12h	neděle 14 - 16h
děti: pátek 16 - 17		děti: pátek 16 - 17
Od Zeleného čtvrtku a během Velikonoc se zpovídat nebude!!!!		

Návštěva nemocných: Pokud máte doma ještě **nemocné**, kteří by uvítali návštěvu kněze a s ním se pomodlili a přijali svátosti, nahlaste je v sakristii nebo v kanceláři. Během pondělí až středy je navštívíme.

Ve čtvrtek v **19:00** bude setkání **akolytů a nemocničních kaplanů**. Účast všech nutná.

Zelený čtvrtek – je svátkem kněží celého světa. Dopoledne se scházejí se svým biskupem, aby obnovili své kněžské závazky při mši svaté, při které se světí oleje. Při večerních obřadech na památku večeře Páně budou omyty nohy **dvanácti mužům**, chlapci - ministranti chodí **vyhrkávat** (čt - so).

Velký pátek - je dnem přísného postu od masa a újmy. Tento jediný den v roce se neslaví z úcty ke krvavé kalvarské oběti Ježíše Krista mše svatá. Celý den se uvažuje o utrpení Páně. V 7:00 začneme **Temnými hodinkami** - modlitba breviáře, společné modlitby v kostele. Odpoledne v 15:00 bude Křížová cesta za hledající a nevěřící a 1. den **Novény k Božímu milosrdenství**. **Novéna k BM** bude každý den v 15:00 až do **Neděle Božího milosrdenství** (27. dubna). **Velkopáteční obřady** začnou v 18:00. Skládají se ze tří částí: bohoslužba slova - Janovy pašije, uctívání sv. Kříže a sv. přijímání. **Adorace u Božího hrobu** bude po celou noc i den - sobotu. Po celém světě velkopáteční sbírkou lidé přispívají na chrám Božího hrobu v Jeruzalémě, vykonáme ji při přímluvách. Rozpis služeb na Velký pátek a Bílou sobotu je vzadu na stolku s obětními dary. Laskavě se prosím zapište. Ve 21:00 bude světelná **Křížová cesta městem**, která začne v **Zámecké zahradě** a skončí u **Božího hrobu** v kostele, vezměte sebou červené kalíšky.

Bílá sobota - tento den věřící na celém světě dlí na modlitbách u Božího hrobu. V 7:00 zveme na **Temné hodinky**, obřady **Velikonoční vigilie** začnou ve 20:00 před kostelem, je vhodné, aby při slavnosti světla byli venku všichni věřící. Při křestní bohoslužbě přijme svátost křtu paní **Hana Hřibková a Martin Zicha** v Olomoucké katedrále. Váš dar ve sbírce z vigilie bude na náš **kostel**.

Velikonoční neděle - při bohoslužbách budou požehnány **velikonoční pokrmy a beránci**, bude sbírka na **kněžský seminář**. Díky za každý Váš dar. Při papežském požehnání „**Utbi et orbi**“ lze získat **plnomocné odpustky** - zahlazení všech trestů za hříchy (ČT1, TVNOE). Odpoledne ve 14:30 (14:00 ve V. Polance a 15:00 v Pozděchově) bude Velikonoční svátostné požehnání.

KŘEŠŤANSKÁ ŠKOLKA

Jistě není cílem křesťanských rodin odkládat děti do mateřských školek. Ale když si máte vybrat buď výpověď ze zaměstnání po třech letech doma na mateřské dovolené a pak několik let na Úřadě práce nebo dát dítě do školky, co si vyberete? A když se Vám nabídne možnost

umístit dítě do křesťanské školky, která Vám zaručuje pokračování ve Vámi nastavené výchově dítěte nebo třeba i výchově v leccem lepší a důslednější než umíte dítěti sami dát, proč ji nevyužít. Křesťanská výchova, která má být základem (samozřejmě nikoli zárukou) výchovy spravedlivého člověka.

V čem se liší křesťanská školka od jiných školek? Učí děti v první řadě spoléhat na Boha a věřit Bohu. Pak teprve spolu s tím přichází ostatní učení. Jaké chceme mít naše děti? Mají se spoléhat jen na

sebe nebo v životě mají počítat s Bohem?

Žít s Bohem úplně samozřejmě a ne s tím, že doma žijeme jinak a ve světě jinak.

Mgr. Jaroslav Fidrmuc – ředitel Cyrilometodějského gymnázia a mateřské školy v Prostějově na své přednášce na Vsetíně uváděl pěkný příklad: Znáte „sardinkový efekt“? V obrovském hejnu těchto drobných rybek stačí, aby 10% z nich změnilo směr, a všechny ostatní sardinky se přidají a směr téměř okamžitě změní celé hejno. Proč by takto nemohly měnit „směr světa“ i naše děti?

V křesťanské mateřské škole se realizuje předškolní výchova, která podporuje celkový rozvoj dítěte v duchu zásad křesťanské nauky. Náplň bývá dána tématickými výchovnými plány, tak jako v ostatních školkách, které jsou obohacovány navíc o křesťanské prvky. Nejdůležitějším partnerem takové školky je rodina – rodiče, prarodiče, sourozenci, komunita obklopující dítě.

Podpinková Marie

Drazí farníci, ráda bych se s vámi podělila o mé postřehy z besedy s panem ředitelem Fidrmucem. Předně musím říct, že mě nadchnul. Potěšilo mě, vidět člověka na svém místě, ze kterého jde cítit, že to, o čem mluví, sám prožívá a věří. Školku v Prostějově založili při církevním gymnáziu. Potřebu zabývat se už nejmenšími vnímá v tom smyslu, že předškolní věk je období, kdy kromě rodiny je právě školka místem, kde se nejvíc člověk utváří ve svých vztazích. S postupem času

totiž u dětí a mladých kromě rodiny a školy hrají větší a větší roli přátelé a prostředí s celou společností kolem. Najednou mi tedy prostředí školky (se vztahem dítěte k učitelce a ostatním kamarádům a vnímání vztahu taky mezi učiteli a kamarády navzájem) připadne zásadně důležité. V případě církevní školky je to prostředí, kdy ve druhém vidím samotného Boha. Je to také prostředí, kdy má víra je něčím přirozeným, součástí každodenního života. To jsou hlavní věci, které mě přesvědčili, že do církevní školky stojí za to jít a má mou podporu. Chci také povzbudit vás, pedagogy. Bez Boží pomoci a nadšeného ředitele, který se do založení školky pustí, to nepůjde.

Pavla Adamcová

Na přednášce pana Jaroslava Fidrmuce mě zaujalo, jak důležitou roli v rozvoji a směřování dítěte hraje škola (i školka). Po rodinném

prostředí a genetické výbavě je škola třetím nejvýznamnějším faktorem. Dítě zde tráví dost času, potkává zde kamarády, vzory...Pokud tedy chci, aby mé dítě bylo v životě šťastné a snažím se ho vést ke křesťanským

hodnotám, proč ho nenasměrovat do školky a školy, kde budou pokračovat stejným směrem?

Jan Novotný

Máme zájem otevřít u nás ve Vsetíně církevní mateřskou školku. V lednu proběhla v pastoračním centru přednáška Mgr. Fidrmuce, který je ředitel Cyrilometodějského gymnázia a mateřské školky v Prostějově. Církevní školství má vysokou úroveň a je o ně velký zájem, o čem svědčí naplněnost těchto zařízení. Vedle kvalitních pedagogů má jednu velkou přidanou hodnotu, opomíjenou dnešní společností, tou jsou mezilidské vztahy a úzká spolupráce školky s rodinou. Nejvíce nás zaujala myšlenka, která srovnává současné státní

a církevní školství. Státní školství je nastaveno tak, aby učilo děti, jak vydělat peníze na obživu. Církevní školství k tomu ještě přidává, že nejsem na světě sám a buduje v dětech i sociální rozměr. Jak je v Bibli: „Vy jste sůl země, jestliže však sůl pozbude chuti, čím bude osolena.“ (Mt5,13). Tak udělejme něco proto, aby ta sůl neztrácela chuť. A myslíme si, že církevní školství je cestou.

Radim a Lenka Změlíkovi

Před nějakou dobou jsem se zúčastnila setkání na téma založení křesťanské školky v našem městě. Šla jsem tam s úmyslem nabídnout jiné řešení, a to je založení tzv. dětské skupiny. Byla to pro mne příhodná alternativa, která je podstatně méně náročná při zakládání, vyřeší rodičům problém, děti budou v bezpečném prostředí, kvalitu

Za maminku, za tatínka

Za ma - min - ku za ta - tín - ka bu - dem dě - ko -
vat Pá - nu Bo - hu, kte - rý nás má rád.

1. Za maminku, za tatínka budem děkovat

Ref: Pánu Bohu, který nás má rád!

2. Za bratříčka, za sestřičku
3. Za ručičky, za nožičky ...
4. Za pejska a za kočičku ...
5. Za knížky a za pohádky ...
6. Za

založena dětská skupina, v předškolním věku dítě (5/6 let) musí skupinu opustit a na rok jít do jiného prostředí, na jiné místo, mezi jiné (neznámé) děti. Tato skutečnost by rodiče mohla odradit.

Ano, jestli má vzniknout křesťanská školka, potřebnost musí vyjít „zespod“, od samotných rodičů, kteří upřednostňují křesťanské prostředí podpořené odborníky a těmi, kteří jsou ochotni a schopni pro tuto aktivitu obětovat mnohé.

Věra Dulavová

CÍRKEVNÍ ŠKOLSTVÍ ODMALA

Když jsem se poprvé doslechl, že se na Vsetíně uvažuje o otevření křesťanské školky, byl jsem z této myšlenky nadšen. Sám jsem měl možnost navštěvovat křesťanskou školku, církevní základní školu a

pracovníků zajistíme odborníky, protože „děti jen pohlídat“ je málo.

Když jsem vyslechla poslání a cíle křesťanské školky již fungující, dala to do souvislosti s chystaným zákonem, kdy děti budou mít opět povinnou předškolní docházku, uvědomila jsem si, že v okamžiku, kdyby byla

Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži a církevní školství si mě tedy vzalo pěkně do parády. A nemůžu si stěžovat...

S odstupem času musím uznat, že bylo skvělé chodit do zařízení, ve kterých byl a je kladen důraz na křesťanské hodnoty – jistě, ve školce jsem to asi ještě dvakrát nevnímал. Ve škole mi už ale přišlo docela zajímavé, že se třeba celá škola ráno sešla na modlitbu. A na gymnáziu už jsem pak byl sám vděčný za kapli, do které jsem mohl ráno zaskočit se slovy „Dobré ráno, Bože!“, a žádná zkouška pak nebyla těžká...

Nejvíce ale oceňuji atmosféru těchto zařízení, kterou netvořil kříž pověšený na zdi, ale lidé, se kterými jsem měl možnost se setkávat a hodnoty, které tito lidé vyznávali, nebo alespoň ctili. A tak i když jsem měl nevěřícího spolužáka nebo vyučujícího, i tito dokázali „táhnout za jeden provaz“, byť jim toho třeba moc neříkal. A já tak mohl i ve školce či škole vyrůstat v prostředí, kterému nebyly cizí hodnoty, které nám byly předávány v rodině od rodičů.

Nyní, když už jsem sám v roli otce, jsem ještě více vděčný svým rodičům, že mě do těch křesťanských zařízení přivedli. Nápad otevřít na Vsetíně křesťanskou školku mi zároveň dává naději, že i já budu moci vlastním dětem nabídnout možnost, kterou jsem měl sám. Sám dobře vím, že stojí za to přetavit myšlenku ve skutečnost, protože je to nejlepší, co můžeme udělat pro naše děti.

Ondřej Loučka

„Je-li to vůle Boží, tak ta školka tady bude, není-li to vůle Boží, tak tady nebude. A my jsme tady od toho, abychom Boží vůli napomáhali, udělali všechno proto, aby byla“, řekla Mgr. Vyvozilová z Arcibiskupství olomouckého.

K založení školky je třeba dostatečný počet dětí, nejméně dvě skupiny, max. po 25 dětech a prostor, který bude nenáročný, nejen ze strany energií, ale i nájemného. Tyto věci je třeba projít a zvážit.

Při jedné debatě na začátku devadesátých let, kterou vedl staříčský šternberský děkan P. Stanislav Vaněk padla otázka: zda jít „cestou kvasnic a solí země“ a udělat široký záběr do učitelstva, nebo se intenzivně věnovat těm, kdo jednou vezmou vlajku a budou budovat církevní školy? Tehdy řekl P. Vaněk, že je svědkem mnoha zpovědí a svátostí nemocných už ve finálním stavu člověka, kdy rozhodujícím okamžikem bylo to, že přestože ten člověk prožil celý život bez Boha, návrat do Boží náruče mu umožnil zážitek z církevní MŠ. Když se

rozpomenul na dobro, krásnou prožitou chvíli, která ho dokázala, po celém, z pohledu víry zpackaném životě, vrátit k Bohu, a to byl pro mě dostatečně silný motiv, „Ano, ty církevní školy mají smysl.“ Podobná zkušenost i otce arcibiskupa z misijních oblastí: „Vznik nové farnosti je podmíněn existencí církevní školy.“ Jiná zkušenost P. Františka Petříka z cesty po USA v roce 1994: „Tam, kde není farnost s to schopna utáhnout církevní školu, tam nevznikne, nebo jí zruší.“ Překročme ten komunistický způsob myšlení, že to za nás někdo udělá, ty děcka vychová, ano, ale pak se nedivme jak. Musí to být aktivita farnosti. Normativ 25 dětí na třídu (ideální dvě oddělení po 25 dětech), důležité je mít základ ve svých dětech (od 3 do 5 let), alespoň 25 se dá doplnit i dalšími. Co se týká speciálního zaměření - náboženská výchova - až nad hlavu. V dobře emocionálně položené rovině se položí základ pro myšlení, které je pro náboženský život velmi důležité. Ředitel si musí vytvořit pro se zařízení všeobecně vzdělávací program. Pedagogika Franze Ketta, která vznikla v prostředí, kde jsou etické hodnoty nutné a samozřejmé, ty však nejsou v naší společnosti ani nutné ani samozřejmé. Když děti v takovém prostředí vyrůstají, přináší to velký užitek. Někdo by mohl, že je to škola nevyhovující, či nemožná, nicméně onen prvek náboženské samozřejmosti je takový stimul do života, že přes různé nedostatky, které jsou, to nemá na ten výsledek působení skoro žádný vliv. U našich dětí jde o emocionální zralost, která se počítá od narození do 8 let. Je to nejdůležitější čas v životě dítěte, ve kterém se vytváří předpoklady iracionálna, tzn. že je schopno přijmout to, co si rozumem nechytá. Týká se to především víry, a také zážitek víry, které má dítě v tomto věku zprostředkovaně skrze blízkého dospělého člověka. Je to trvalý vjem, který je pozitivní a je schopen přijímat to, co se týká víry.

z přednášky *Mgr. Zdislavy Vyvozilové AO*

Na Květnou neděli uspořádáme anketu mezi našimi farníky o založení Církevní mateřské školky.

Otázky budou položeny takto:

- *Chci, aby byla církevní školka založena?*
- *Mám dítě/děti, které by mohly navštěvovat církevní školku?*
- *Budu vodit své dítě do této školky?*

Ať je anketa vypovídající je nutné, aby za každé dítě bylo hlasováno pouze jednou.

IV. ARCIDIECÉZNÍ FÓRUM MLÁDEŽE 2014

Mladí delegáti z farností olomoucké arcidiecéze se ve dnech 21. – 23. 2. 2014 shromáždili na IV. Arcidiecéznímu fóru mládeže v Kroměříži. V roce rodiny spolu s otcem arcibiskupem Janem Graubnerem hledali odpovědi na otázky, jak je dnes vnímána rodina a jak by oni sami chtěli v budoucnosti rodinu vytvářet. Z našeho setkání vzešly podněty, které nás obohatily a jako inspiraci je chceme předat v první řadě vám, našim vrstevníkům.

- Nehledejme ideální protějšek, ale snažme se ideálním protějškem stát.
- Na svém budoucím manželství musíme pracovat už teď. Naše nynější rodina pro nás je v tomto směru trenážérem lásky, sebeovládání, odpouštění, oběti a společné modlitby.
- Nebojme se ve svých společenstvích, s kněžími a s manželskými páry bavit o tom, jak se dobře připravit a žít budoucí manželství.
- Vzdělávejme se ve víře a žijme ji opravdově, aby byl Bůh i v našem budoucím manželství na prvním místě.
- Prosme Boha, který nás nejlépe zná, za své budoucí manžely či manželky nebo jiná životní povolání.
- Mějme odvahu vždy zastávat křesťanské zásady i v otázce předmanželského sexu a čistoty vztahů.
- Otevřme bez obav dveře zpovědnice, když zjistíme, že jsme něco ve vztahu hříchem pokazili.
- Nebud'me v lásce naivní, nestavějme jen na citech a prvním dojmu. Chceme oslovit i ty, se kterými žijeme v jedné církvi. Dobré příklady rodin mnohých z vás vidíme, děkujeme za ně!
- Prosíme, chraňte věrnost zuby nehty, je pro nás důležité vědět, že i dnes jsou trvalá manželství možná.
- Ukažte nám, jak může společná modlitba rodinu stmelit.
- Věříme, že i vaše rodiny mohou být s Boží pomocí svaté. Považujeme za důležité, obrátit se i na vás, kteří nás vychováváte ve víře a pomáháte nám na cestě k dobré rodině.

- Kněží, děkujeme, že tu pro nás jste. Prosíme, vysvětlujte mladým přijatelně Boží pohled na manželství.
 - Rodiče, děkujeme, že jste nás chtěli, a nepřestávejte říkat svým dětem (i puberťákům), že je máte rádi.
 - Zasvěcené osoby, děkujeme, že se za nás modlíte, prosíme, vytrvejte.
- V Kroměříži 23. 2. 2014 Delegáti IV. Arcidiecézního fóra mládeže.

Markéta Pavelková

OPRAVA FARNÍ BUDOVY VE VALAŠSKÉ POLANCE

Budova fary ve Valašské Polance patří k nejstarším stavbám v obci. Dle zápisů v kronikách byla stavěna současně s kostelem a školou a v provozu je od r. 1780.

Velmi brzy po překvapivém odchodu P. Berece do misijního domu v Nitře se Polanští farníci a zástupci radnice (která tomuto jednomu z mála historických objektů v obci cítí potřebu pomoci)

se dohodli s P. Františkem Králem o nutnosti polanskou faru opravit. K počátečním úvahám o výměně oken se přidal poznatek o potřebě odizolování zdí a dál už to šlo až k záměru budovu kompletně zrekonstruovat a to mj. i s využitím dotace z fondu OPŽP.

Poté, co arcibiskupství schválilo projektovou dokumentaci vypracovanou Ing. Františkem Jančarem se brigádnicky začalo s bouracími pracemi podlah a jako první dodávka byla fy Prins

provedena hydroizolace zdí prořezáním s vložením sklolaminátových desek. Postupně pak byly otlučeny omítky, rozebrány schody a podlahy v podkroví, zhotoveny podkladní betony. Velmi náročné bylo bednění a betonáž nového schodiště. Byly vyzděny nové svislé

konstrukce a v současné době se dokončují zednické práce na nových okenních otvorech.

Zahájily se rovněž instalatérské práce, které byly po výběrovém řízení zadány panu Milanu Černotovi.

Na základě energetického auditu zpracovaného fy Tespora ve spolupráci s EAZK ve Zlíně bylo požádáno o dotaci na zateplení celé budovy. V současné době již víme, že byla schválena a dodavatelské práce, které dle výběrového řízení bude provádět fy BS Vsetín, mohou být v brzké době zahájeny. K úhradě dodávky zateplení (ještě než obdržíme dotaci) chceme využít půjčku přislíbenou z arcibiskupství .

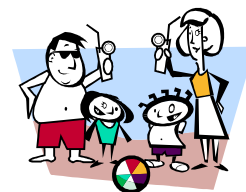

V tomto stručném shrnutí dosavadního průběhu opravy fary je jistě potřeba už dnes poděkovat všem, kdo přispívají finančně v pravidelných sbírkách, brigádnickými pracemi či sponzorskými službami i mimořádnými peněžními nebo materiálními dary.

Jan Kozubík

PŘEDMANŽELSKÁ PŘÍPRAVA 2

1. Filosofie mého života a osobní zralost
2. Můj vklad do manželství
3. Aby láska v rodinách rozkvétala
4. Nevšední maličkosti pro všední dny

Letní cyklus:

11. 4.; 25. 4.; 9. 5.; 23. 5. 2014

vždy od 18. hodin, CPRS Vsetín, Horní nám. 134

Nabídka jednorázové víkendové přípravy:

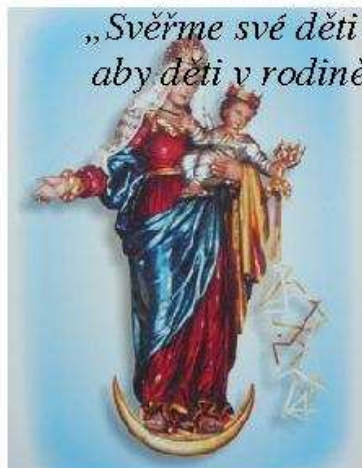
Tři lekce v sobotu + jedna v neděli odpoledne

14. - 15. června

Prosíme nahlásit na e-mail: stredisko.catarina@seznam.cz, www.cprs.cz

*motto: „Fandíme rodině“ 20. výročí Mezinárodního roku rodin
Centrum pro rodinu Spolu a Děkanát Vsetín
srdečně zve na tradiční*

II. děkanátní pout' rodin na Sv. Hostýně

*„Svěřme své děti a naše rodiny pod ochranu Pána a jeho svaté Matky,
aby děti v rodině dostávaly od rodičů pevný základ křesťanského
života a měly možnost rozvoje v církevní školce.
Zvláště prosme za prvokomunikanty.“*

Ve čtvrtek

1. května 2014

- 3:30 - pěšky od kostela Vsetín
s děkanem P. Františkem Králem
- 9:15 - u Vodní kaple - výzdoba
májek (pentle s sebou)
- 9:30 - májová pobožnost - P. Jiří Šolc SJ, + (průvod)
- 10:15 - MŠE SV. za rodiny a církevní MŠ
P. Ivan Fišar, děkan (koncelebrují kněží děkanátu)
Účinkuje schola z Nového Hrozenkova
Přestávka na oběd
- 13:00 - Odpolední program: poutní dům č. 3
Zamyšlení, beseda – P. Ivan Fišar, děkan Zlín
„Poselství sv. Josefa dnešním rodinám“
Program pro děti.
Cesta světla, požehnání.

*Odjezd autobusu v 8:00 od kostela Vsetín
Ostatní farnosti dle domluvy.*

ZÁJEMCI, ZAPIŠTE SE VČAS V SAKRISTII.

Cena 150 Kč pro dospělé. Děti zdarma.

POŘAD BOHOSLUŽEB O VELIKONOCÍCH

Vsetín	Val. Polanka	Pozdětchov
13. dubna 2014 Květná neděle		
7:00, 8:30 a 18:00 mše svatá	7:45 a 9:30	11:00
14:00 - 16:00 velikonoční zpověď		
Pondělí Svatého týdne		
7:00 a 16:00 (nemocniční kaple)	17:00	
Úterý Svatého týdne		
7:00 a 18:00 mše svatá		
Středa Svatého týdne		
7:00 mše svatá	17:00	-----
Zelený čtvrtek		
18:00 mše svatá	18:00	16:00
kostel otevřen do 22:00	do 22:00	do 20:00
Velký pátek		
7:00 Temné hodinky		
18:00 Velkopáteční obřady	18:00	16:00
kostel otevřen celou noc	kostel stále	do 20:00
Bílá sobota		
7:00 Temné hodinky		
kostel otevřen celý den	kostel stále	9:00 - 18:00
20:00 Velikonoční Vigilie	20:00	18:00
Slavnost Zmrtvýchvstání Páně		
7:00, 8:30, 10:00 a 18:00	7:45 a 9:30	11:00
Velikonoční pondělí		
7:00 a 8:30	7:45 a 9:30	11:00
2. neděle velikonoční - svátek Božího Milosrdenství		
7:00, 8:30 a 18:00	7:45 a 9:30	11:00

FARNÍ KRONIKY 2014

Do našich farních společenství jsme přijali:

Samuel Kozubík, *10. 11. 2013 (Vsetín)

Františka Karolína Katrušáková, *9.10.2013 (Vsetín)

Veronika Burdíková, *29. 7. 2013 (Vsetín)

Kateřina Burdíková, *31. 1. 2011 (Vsetín)

Pro Boží požehnání si přišli 15. března 2014:

František Černocký (Vsetín) a Iva Sedláčková (Rtyně pod Krkonoší)

V našich farních společenstvích jsme se rozloučili:

Emílie Škrobánková, r. Válková, 84 let, † 3. 3. 2014 (Vsetín)

Josef Skřidlo, 73 let † 10. 3. 2014 (Vsetín)

Svatopluk Janáč, 69 let, † 25. 2. 2014 (Lužná)

RNDr. Antonín Prcín, 50 let, † 9. 3. 2014 (Val. Polanka)

Jan Kovář, 68 let, † 16. 3. 2014 (Val. Polanka)

VELIKONOCE 2014

„Hlásání Ježíše Krista, jenž nám svou smrtí a zmrtevýchvstáním zjevuje a sděluje nekonečné milosrdenství Otce, má být středem evangelizační činnosti a každé snahy o církevní obnovu.“

srov. EVANGELII GAUDIUM 164

„Ježíš Kristus Tě miluje, dal svůj život, aby Tě zachránil, a nyní je denně živý po Tvém boku, aby Tě osvěcoval, posiloval a osvobozoval“, spolu s papežem Františkem Vám přejeme, aby tato pravda z Vás vyzařovala nejen o letošních Velikonocích, ale i po všechny dny vašeho života

Vaši

P. Josef Mikulášek, P. Mgr. Antonín Fiala a P. František Král

Ve Vsetíně na Slavnost Zmrtvýchvstání Páně 20. dubna 2014